

17.09.1998. likums "Tūrisma likums" ("LV", 287 (1348), 07.10.1998.) [spēkā ar 01.01.1999.] ar grozījumiem:

- 07.10.1999. likums ("LV", 345/346 (1805/1806), 20.10.1999.) [spēkā ar 03.11.1999.]
- 24.01.2002. likums ("LV", 20 (2595), 06.02.2002.) [spēkā ar 20.02.2002.]
- 27.02.2003. likums ("LV", 37 (2802), 07.03.2003.) [spēkā ar 21.03.2003.]
- 16.02.2006. likums ("LV", 38 (3406), 07.03.2006.) [spēkā ar 21.03.2006.]
- 11.06.2009. likums ("LV", 100 (4086), 30.06.2009.) [spēkā ar 14.07.2009.]
- 12.06.2009. likums ("LV", 97 (4083), 26.06.2009.) [spēkā ar 01.07.2009.]
- 10.12.2009. likums ("LV", 205 (4191), 30.12.2009.) [spēkā ar 13.01.2010.]

Redakcijas: [01.01.1999] [03.11.1999] [20.02.2002] [21.03.2003] [21.03.2006] [01.07.2009] [14.07.2009] [13.01.2010] [**01.03.2010**]

Redakcija uz 01.03.2010.

Saeima ir pieņēmusi un Valsts prezidents izsludina šādu likumu:

Tūrisma likums

I nodaļa Vispārīgie noteikumi

1.pants. Likumā lietotie termini

Likumā ir lietoti šādi termini:

- 1) **aktīvais tūrisms** — tūrisma veids, kurā tūrists visas nepieciešamās darbības veic pats;
- 2) **dabas tūrisms** — tūrisma veids, kura mērķis ir izzināt dabu, apskatīt raksturīgas ainavas, biotopus, novērot augus un dzīvniekus dabiskajos apstākļos, kā arī izglītoties dabas aizsardzības jautājumos;
- 3) (*izslēgts ar 07.10.1999. likumu*);
- 4) **klients** — fiziskā vai juridiskā persona, kas piekrīt saņemt kompleksu tūrisma pakalpojumu vai pērk kompleksu tūrisma pakalpojumu trešās personas interesēs;
- 5) **komplekss tūrisma pakalpojums** — tūrisma pakalpojumu apvienojums, kurš sagatavots iepriekš vai pēc klienta pieprasījuma, attiecas uz periodu, kas ir garāks par 24 stundām, un ietver diennakts izmitināšanu vai vismaz divus no šādiem tūrisma pakalpojumiem:
 - a) transportu,
 - b) izmitināšanu,

c) citu tūrisma pakalpojumu, kas nav transporta vai izmitināšanas palīgpakalpojums un aizņem proporcionāli lielāko daļu no tūrisma pakalpojumu apvienojuma;

6) *(izslēgts ar 10.12.2009. likumu);*

7) **kultūras tūrisms** — tūrisma veids, kura galvenais mērķis ir iepazīšanās ar kultūrvēsturisko mantojumu un ievērojamām vietām;

8) **kūrorts** — ar dabiskiem dziedniecības līdzekļiem (minerālūdeņiem, ārstnieciskajām dūņām u.tml.), kūrortiestādēm un tūrisma infrastruktūru nodrošināta teritorija;

9) **rekreatīvais tūrisms** — tūrisma veids, kura mērķis ir atjaunot cilvēka fizisko un garīgo potenciālu, racionāli izmantojot dabiskos un mākslīgos atpūtas un atveseļošanās resursus;

10) **sporta tūrisms** — sacensības atsevišķu aktīvā tūrisma iemaņu labākā vai ātrākā izpildē, kā arī sacensības noteiktas grūtības kategorijas tūrisma maršrutu veikšanā;

11) **starptautiskais tūrisms** — ārvalstnieku tūrisms Latvijas teritorijā (tūrisma pakalpojumu eksports) vai Latvijas iedzīvotāju tūrisms ārvalstīs (tūrisma pakalpojumu imports);

12) **tūrisms** — personas darbības, kas saistītas ar ceļošanu un uzturēšanos ārpus savas pastāvīgās dzīvesvietas brīvā laika pavadīšanas, lietišķo darījumu kārtošanas vai citā nolūkā ne ilgāk kā vienu gadu;

13) **tūrists** — fiziskā persona, kura ceļo ārpus savas pastāvīgās dzīvesvietas ne ilgāk kā vienu gadu, uzturas sabiedriskā vai privātā mājvietā ne mazāk kā vienu nakti un apmeklētajā vietā neveic algotu darbu;

14) **tūrisma aģents** — komersants, kas tūrisma operatora vārdā uz pilnvarojuma vai cita civiltiesiska līguma pamata piedāvā vai pārdod tūrisma operatora sagatavotos tūrisma pakalpojumus;

15) *(izslēgts ar 16.02.2006. likumu);*

16) **tūrisma infrastruktūra** — tūrisma nozares un ar to saistīto citu nozaru (transporta, tirdzniecības, sakaru, kultūras, veselības aizsardzības u.tml.) pakalpojumu kopums, kas nodrošina tūrisma nozares darbību;

17) **tūristu mītne** — ēka, ēku grupa vai labiekārtota vieta (teritorija), kurā komersants vai saimnieciskās darbības veicējs nodrošina tūristu diennakts izmitināšanu un apkalpošanu;

18) **tūrisma nozare** — tautsaimniecības nozare, kuras uzdevums ir tūrisma pakalpojumu sagatavošana un sniegšana;

19) **tūrisma operators** — komersants, kas organizē tūrisma pakalpojumu sniegšanu Latvijā vai ārvalstīs un šos pakalpojumus piedāvā vai pārdod klientiem tieši vai ar tūrisma aģenta starpniecību;

20) **tūrisma pakalpojums** — mērķtiecīga darbība tūristu interešu un vajadzību apmierināšanai;

21) **tūrisma resursi** — dabas un cilvēka veidotu faktoru un norišu kopums, kas piesaista tūristu emocionālās, garīgās, fiziskās un dziednieciskās intereses;

22) **vietējais tūrisms** — Latvijas iedzīvotāju tūrisms Latvijā;

23) **lauku tūrisms** — tūrisma veids, kura mērķis ir, balstoties uz vietējiem sociāliem, kultūras un

dabas resursiem, piedāvāt tūristiem iespēju atpūsties vai izmantot tūristu mītnes lauku teritorijā;

24) **ekotūrisms** — ilgtspējīgs, videi draudzīgs tūrisms, kura galvenais mērķis ir veicināt dabas un kultūras vērtību izzināšanu un vides aizsardzību, kā arī pilnveidot sabiedrībā vides izglītību un apziņu;

25) *(izslēgts ar 10.12.2009. likumu).*

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 07.10.1999., 24.01.2002., 16.02.2006. un 10.12.2009. likumu, kas stājas spēkā 13.01.2010.)

2.pants. Likuma mērķis

Likuma mērķis ir radīt tiesisku pamatu tūrisma nozares attīstībai Latvijā, noteikt kārtību, kādā valsts pārvaldes iestādes, pašvaldības un komersanti darbojas tūrisma jomā, un aizsargāt tūristu intereses.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 24.01.2002. un 16.02.2006. likumu, kas stājas spēkā 21.03.2006.)

3.pants. Tūrisma nozares uzdevumi

Tūrisma nozares galvenie uzdevumi ir šādi:

1) nodrošināt tūrismam brīvas un vienlīdzīgas iespējas, celt tā ekonomisko efektivitāti un radīt jaunas darba vietas;

2) veicināt Latvijas integrāciju starptautiskajā tūrisma apritē;

3) veicināt vietējā tūrisma attīstību un tūrisma pakalpojumu eksportu;

3¹) veicināt lauku sociālās, ekonomiskās un kultūras vides saglabāšanu un ilgtspējīgu izmantošanu, sekmējot lauku tūrisma un ekotūrisma attīstību;

4) veicināt kultūrvēsturiskā un dabas mantojuma saglabāšanu un racionālu izmantošanu, kā arī nodrošināt kultūras un dabas tūrisma attīstību;

5) veicināt kūrortu resursu saglabāšanu un racionālu izmantošanu, kā arī nodrošināt rekreatīvā tūrisma attīstību;

6) paaugstināt to komersantu konkurētspēju, kuri sniedz tūrisma pakalpojumus;

7) veicināt atvieglojumu piešķiršanu pensionāru, invalīdu, jauniešu un bērnu tūrismam;

8) nodrošināt vispusīgu un precīzu informāciju par tūrisma resursiem un tūrisma pakalpojumiem;

9) veicināt sniegto tūrisma pakalpojumu kvalitātes un tūrisma nozarē strādājošo kvalifikācijas paaugstināšanu;

10) nodrošināt tūrisma harmonisku attīstību saskaņā ar dabas aizsardzību tā, lai tūrisms nenonāktu pretrunā ar dabas aizsardzību.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 24.01.2002. un 16.02.2006. likumu, kas stājas spēkā 21.03.2006.)

II nodaļa Tūrisma politika

4.pants. Tūrisma politikas mērķis

(1) Valsts veido tūrisma politiku tā, lai nodrošinātu tūrisma resursu racionālu izmantošanu un

aizsardzību un īpaši veicinātu vietējā un starptautiskā tūrisma attīstību.

(2) Tūrisma politikas veidošanai un īstenošanai tiek izstrādāti tūrisma attīstības politikas plānošanas dokumenti.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 16.02.2006. likumu, kas stājas spēkā 21.03.2006.)

5.pants. Tūrisma politikas valstiskās īstenošanas veidi

Tūrisma attīstības veicināšanai valsts, ievērojot sociālās, ekonomiskās, kultūras un reģionālās attīstības stratēģiju, izmanto:

- 1) ilglaicīgu, stabilu un tūrisma attīstību veicinošu nodokļu politiku;
- 2) valsts finanšu un kredīta politiku;
- 3) vietējās un ārvalstu investīcijas;
- 4) vietējā un starptautiskā tūrisma attīstības programmas un projektus;
- 5) starptautiskos nolīgumus par sadarbību tūrisma jomā;
- 6) tūrisma attīstību veicinošu vīzu režīmu un robežšķērsosanas kārtību.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 27.02.2003. likumu, kas stājas spēkā 21.03.2003.)

6.pants. Valdības kompetence tūrisma attīstības nodrošināšanā

(1) Ekonomikas ministrija ir tūrisma nozares vadošā (augstākā) iestāde. Tās funkcijas nosaka Ministru kabinets.

(2) Ekonomikas ministrijas galvenie uzdevumi tūrisma jomā ir šādi:

- 1) izstrādāt tūrisma attīstības valsts politiku, organizēt un koordinēt tās īstenošanu;
 - 2) izstrādāt likumprojektus un normatīvo aktu projektus;
 - 3) pārstāvēt valsts intereses tūrisma nozarē;
 - 4) plānot valsts atbalstu tūrisma nozarei;
 - 5) *(izslēgts ar 24.01.2002. likumu);*
 - 6) *(izslēgts ar 16.02.2006. likumu);*
 - 7) sagatavot un īstenot starptautiskos nolīgumus par sadarbību tūrisma jomā, kā arī koordinēt starptautisku projektu izstrādāšanu.
- (3) Tūrisma attīstības valsts politiku īsteno Ekonomikas ministrijas pārraudzībā esošā Tūrisma attīstības valsts aģentūra.

(4) Tūrisma attīstības valsts aģentūras nolikumu apstiprina Ministru kabinets.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 07.10.1999., 24.01.2002., 27.02.2003. un 16.02.2006. likumu, kas stājas spēkā 21.03.2006.)

7.pants. Tūrisma attīstības valsts aģentūras kompetence

Tūrisma attīstības valsts aģentūra:

- 1) nodrošina Latvijas tūrisma attīstības politikas īstenošanu;
- 2) īsteno Latvijā un ārvalstīs tūrisma veicinošus pasākumus;
- 3) ievieš valsts un privātās partnerības tūrisma attīstības projektus;
- 4) piesaista finanšu līdzekļus tūrisma attīstībai;
- 5) veido un uztur Latvijas tūrisma informācijas sistēmas;
- 6) var veidot ārvalstīs un Latvijā tūrisma informācijas birojus, kas ir Tūrisma attīstības valsts aģentūras struktūrvienības;
- 7) piedalās starpvalstu sadarbības nolīgumu īstenošanā tūrisma jomā;
- 8) veic vietējā un starptautiskā tūrisma tirgus izpēti;
- 9) Ministru kabineta noteiktajā kārtībā veic kvalitātes pārvaldības ieviešanu tūrisma nozarē, Latvijas tūrisma un ar to saistīto pakalpojumu sniedzēju, kā arī komersantu atbilstības novērtēšanu.
(12.06.2009. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.07.2009.)

8.pants. Pašvaldību kompetence tūrisma jomā

Pašvaldības tūrisma jomā:

- 1) izstrādā attīstības plānus un teritorijas plānojumus, nosakot tajos tūrisma attīstības perspektīvas;
- 2) saskaņā ar attīstības plānu un teritorijas plānojumu nodrošina resursus un pasākumus tūrisma attīstībai, kā arī savas teritorijas tūrisma iespēju popularizēšanu;
- 3) nodrošina tūrisma objektu saglabāšanu un iespējas tos izmantot tūrisma vajadzībām;
- 4) piedalās tūrisma informācijas centru, punktu un stendu izveidošanā un finansēšanā;
- 5) veicina kultūrizglītojošo darbu tūrisma jomā un veselīga dzīvesveida popularizēšanu.
(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 16.02.2006. likumu, kas stājas spēkā 21.03.2006.)

9.pants. Latvijas Tūrisma konsultatīvā padome

(1) Ministru kabinets izveido Latvijas Tūrisma konsultatīvo padomi kā koleģiālu, konsultatīvu un koordinējošu institūciju, kurā iekļauti tūrisma politikas īstenošanā iesaistīto ministriju, pašvaldību, komersantu, kā arī biedrību un nodibinājumu pārstāvji.

(2) Latvijas Tūrisma konsultatīvās padomes nolikumu apstiprina Ministru kabinets.

(3) Latvijas Tūrisma konsultatīvās padomes darbības mērķis ir veicināt tūrisma politikas īstenošanā iesaistīto ministriju, pašvaldību, komersantu, kā arī biedrību un nodibinājumu sadarbību, lai sekmētu tūrisma attīstību, veicinātu tūrisma nozares integrāciju valsts sociāli ekonomiskās attīstības procesā un aizstāvētu to komersantu intereses, kuri sniedz tūrisma pakalpojumus.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 24.01.2002. un 16.02.2006. likumu, kas stājas spēkā 21.03.2006.)

10.pants. Tūrisma fonds

(Izslēgts ar 10.12.2009. likumu, kas stājas spēkā 13.01.2010.)

III nodaļa Tūrisma pakalpojumi

(Nodaļas nosaukums 16.02.2006. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 21.03.2006.)

11.pants. Tūrisma pakalpojumu sniedzēji un to darbības veidi

(1) Tūrisma pakalpojumus var sniegt normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā reģistrēties komersants vai saimnieciskās darbības veicējs, ja tā darbības mērķis ir atsevišķu vai kompleksu tūrisma pakalpojumu sniegšana tūristiem.

(2) Tūrisma pakalpojumu sniedzējus pēc darbības veida iedala šādi:

1) tūrisma operators;

2) tūrisma aģents;

3) *(izslēgts ar 10.12.2009. likumu);*

4) tūristu mītne;

5) tūrisma informācijas birojs, centrs, punkts;

6) tūristu gids.

(3) *(Izslēgta ar 07.10.1999. likumu)*

(4) *(Izslēgta ar 16.02.2006. likumu)*

(5) Ministru kabinets nosaka kompleksā tūrisma pakalpojuma sagatavošanas un īstenošanas kārtību, klientam sniedzamo informāciju, tūrisma operatoru, tūrisma aģentu un klientu tiesības un pienākumus, tūrisma aģentu un tūrisma operatoru reģistrēšanās kārtību tūrisma aģentu un tūrisma operatoru datubāzē.

(5¹) Tūrisma aģentu un tūrisma operatoru reģistrāciju un attiecīgās datubāzes uzturēšanu nodrošina Ekonomikas ministrija.

(5²) Ekonomikas ministrija šā panta 5.¹ daļā noteikto valsts pārvaldes funkciju drīkst deleģēt citai personai, arī privāto tiesību subjektam.

(5³) Tūrisma aģenta un tūrisma operatora pakalpojumus Latvijā drīkst sniegt komersants, kas normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā reģistrēts tūrisma aģentu un tūrisma operatoru datubāzē.

(6) *(Izslēgta ar 10.12.2009. likumu)*

(7) Komersanti un saimnieciskās darbības veicēji nodrošina, ka tūristu mītnēs izmitinātie ārzemnieki personīgi aizpilda un paraksta deklarācijas veidlapu un pierāda savu identitāti, uzrādot derīgu, identitāti apliecinošu dokumentu. Šis noteikums neattiecas uz minēto ārzemnieku laulātajiem, nepilngadīgajiem bērniem un tūristu grupas dalībniekiem. Deklarācijas veidlapu par ārzemniekiem, kas ceļo tūristu grupās, aizpilda un paraksta tūristu grupas vadītājs. Deklarācijas veidlapas paraugu, tās aizpildīšanas, parakstīšanas, uzglabāšanas kārtību un termiņu, kā arī kārtību, kādā to nodod tiesībaizsardzības iestādēm, nosaka Ministru kabinets.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 07.10.1999., 24.01.2002., 16.02.2006., 12.06.2009. un 10.12.2009. likumu, kas stājas spēkā 13.01.2010. Piektās daļas jaunā redakcija un 5.¹, 5.², 5.³ daļa stājas spēkā 01.03.2010. Sk. Pārejas noteikumu

5.punktu)

12.pants. Tūrisma uzņēmuma (uzņēmēj sabiedrības) pienākumi un atbildība

(Izslēgts ar 07.10.1999. likumu, kas stājas spēkā 03.11.1999.)

13.pants. Obligātās prasības tūristu mītnēm

(Izslēgts ar 24.01.2002. likumu, kas stājas spēkā 20.02.2002.)

14.pants. Tūrisma informācijas sniedzēji

(1) Tūrisma informācijas sniedzēju iedalījums Latvijā ir šāds:

1) Tūrisma attīstības valsts aģentūras izveidots birojs, kas darbojas Latvijā vai ārvalstīs un sniedz informāciju par tūrisma objektiem un pakalpojumiem attiecīgajā reģionā vai visā Latvijā un palīdzību tūrisma pakalpojumu izmantošanā;

2) tūrisma informācijas centrs — biedrība, valsts vai pašvaldības institūciju, pašvaldības vai vairāku pašvaldību izveidota institūcija, kas sniedz informāciju par tūrisma objektiem, pakalpojumiem un palīdzību tūrisma pakalpojumu izmantošanā;

3) tūrisma informācijas punkts — biedrība, pašvaldības institūcijas, pašvaldības vai vairāku pašvaldību izveidota institūcija, kas sniedz informāciju par tūrisma objektiem un pakalpojumiem attiecīgajā administratīvajā teritorijā un palīdzību tūrisma pakalpojumu izmantošanā;

4) tūrisma informācijas stends — informācijas iekārta vai stends, kas satur informāciju par tūrisma objektiem un pakalpojumiem.

(2) Tūrisma informācijas centru un tūrisma informācijas punktu atbilstības novērtēšana un sertificēšana ir brīvprātīga.

(3) Tūrisma informācijas centru un tūrisma informācijas punktu atbilstības novērtēšanu un sertificēšanu atbilstoši Latvijas nacionālajiem standartiem veic normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā akreditēta sertifikācijas institūcija.

(16.02.2006. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 21.03.2006.)

15.pants. Gidu darbība

(Izslēgts ar 07.10.1999. likumu, kas stājas spēkā 03.11.1999.)

15.¹ pants. Tūristu gids kā tūrisma pakalpojuma sniedzējs

(1) Tūristu gids ir profesionāli sagatavota persona, kas sniedz vispusīgu informāciju par tūrisma objektiem, kā arī vada vietējo vai ārvalstu tūristu ekskursiju iepriekš izstrādātos tūrisma maršrutos.

(2) Vietējai pašvaldībai ir tiesības savas administratīvās teritorijas publiskajā ārtelpā noteikt tos tūrisma objektus, kā arī tās tūrisma maršrutos iekļautās apskates vietas (vēsturiskie centri, kultūrvēsturiskie objekti, kultūras pieminekļi, ievērojamu personu darbības vietas u.tml.), par kurām vispusīgu informāciju var sniegt tāds tūristu gids, kurš ir apliecinājis savu profesionālo kvalifikāciju.

(3) Vietējai pašvaldībai ir tiesības izdot savus saistošos noteikumus, kuros tā reglamentē kārtību, kādā tūristu gids apliecina savu profesionālo kvalifikāciju, kā arī tos tūrisma objektus un apskates vietas, par kurām informāciju drīkst sniegt tūristu gids ar atbilstošu profesionālo kvalifikāciju.

(10.12.2009. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 13.01.2010.)

16.pants. Klienta iemaksātās naudas drošības garantijas

(1) Tūrisma operatoram, kas organizē kompleksos tūrisma pakalpojumus, obligāti nepieciešama klienta iemaksātās naudas drošības garantija.

(2) Ja tūrisma operators nespēj pilnībā vai daļēji izpildīt līgumsaistības pret klientu līdz savas maksātnespējas procesa pasludināšanai vai savas maksātnespējas gadījumā, klienta iemaksātās naudas drošības garantija nodrošina:

1) saistību neizpildes vai daļējas neizpildes rezultātā radušos zaudējumu kompensāciju klientam;

2) tūrista atgriešanos valstī, no kuras sācies ceļojums, ja līgumā nav noteikts citādi.

(3) Klienta iemaksātās naudas drošības garantija ir:

1) apdrošināšana vai

2) bankas garantija.

(4) Naudas drošības garantijas iemaksas kārtību nosaka Ministru kabinets.

(07.10.1999. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 24.01.2002., 16.02.2006., 11.06.2009. un 10.12.2009. likumu, kas stājas spēkā 13.01.2010.)

16.¹pants. Tūristu mītņu atbilstības novērtēšana un sertificēšana

(1) Tūristu mītnēm to kvalitātes un konkurētspējas celšanai tiek izsniegts atbilstības novērtēšanas sertifikāts.

(2) Tūristu mītņu atbilstības novērtēšana un sertificēšana ir brīvprātīga.

(3) Ja tūristu mītnei nav veikta atbilstības novērtēšana un sertificēšana atbilstoši Latvijas nacionālajiem standartiem, tā nav tiesīga publiskos informatīvos materiālos atsaukties uz Latvijas nacionālā standarta klasifikācijas kategorijām.

(4) Tūristu mītņu atbilstības novērtēšanu un sertificēšanu atbilstoši Latvijas nacionālajiem standartiem veic normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā akreditēta sertifikācijas institūcija.

(16.02.2006. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 21.03.2006.)

IV nodaļa Tūristu tiesību aizsardzība un drošība

17.pants. Tūristu drošība

(1) Tūristam ir tiesības no komersanta, kurš sniedz tūrisma pakalpojumus, jebkurā jautājumā saņemt informāciju, kas saistīta ar viņa ceļojumu.

(2) Komersantam, kurš sniedz tūrisma pakalpojumus, ir pienākums:

1) pamatojoties uz valsts institūciju sniegtajām ziņām, informēt tūristu par drošības situāciju vietā, uz kuru tūrists vēlas ceļot;

2) pārdodot kompleksos tūrisma pakalpojumus, piedāvāt tūristam medicīnisko vai cita veida ar ceļojumu saistītu apdrošināšanu;

3) nodrošināt vecākus, aizbildņus vai aizgādņus ar informāciju, kas ļautu viņiem uzturēt kontaktus ar personām, kuras ceļo un par kurām viņi ir atbildīgi;

4) pārdodot kompleksos tūrisma pakalpojumus, informēt klientu par tūrisma operatora veikto iemaksātās naudas drošības garantiju, kā arī ar to saistītajām klienta, komersanta un garantijas sniedzēja tiesībām un pienākumiem.

(3) Par tūrista drošību un īpašu drošības tehnikas prasību izpildi aktīvā tūrisma un sporta tūrisma pasākumos ir atbildīgi attiecīgo pasākumu organizētāji.

(4) Tūrists ir atbildīgs par šā likuma un citu normatīvo aktu ievērošanu, kā arī par to saistību izpildi, kas paredzētas starp komersantu un tūristu noslēgtajā līgumā.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 24.01.2002., 16.02.2006. un 10.12.2009. likumu, kas stājas spēkā 13.01.2010.)

18.pants. Starptautiskā sadarbība tūristu tiesību aizsardzības un drošības jomā

(1) Latvija sadarbojas ar citām valstīm, lai, ja nepieciešams, nodrošinātu:

1) tūrista ātru nogādāšanu mītnes zemē, ja viņš cietis nelaiemes gadījumā vai pret viņu vai viņa īpašumu vērsta prettiesiska darbība;

2) nolaupītā un vēlāk atrastā īpašuma nogādāšanu mītnes zemē;

3) neatliekamās medicīniskās palīdzības sniegšanu;

4) to, ka mītnes zemes rīcībā ātri tiek nodota visa nepieciešamā informācija par cietušā veselības stāvokli un apstākļiem, kādos noticis pret tūristu vērsts prettiesisks nodarījums;

5) tūrista nāves gadījumā viņa mirstīgo atlieku nogādāšanu mītnes zemē.

(2) Latvijas tūristu tiesību aizsardzību ārvalstīs īsteno Latvijas Republikas diplomātiskās un konsulārās pārstāvniecības ārvalstīs.

Pārejas noteikumi

(24.01.2002. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 20.02.2002.)

1. Ministru kabinets līdz 2002.gada 1.jūlijam izveido Tūrisma attīstības valsts aģentūru.

2. Ministru kabinets līdz 2002.gada 1.jūlijam apstiprina šā likuma 10.panta trešajā daļā minētā Tūrisma fonda nolikumu.

3. Šā likuma 11.panta sestā daļa stājas spēkā 2008.gada 1.janvārī.

(16.02.2006. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 21.03.2006.)

4. Šā likuma 11.panta septītā daļa stājas spēkā 2007.gada 1.janvārī.

(16.02.2006. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 21.03.2006.)

5. Šā likuma 11.panta piektās daļas jaunā redakcija, kā arī 5.¹, 5.² un 5.³ daļa stājas spēkā 2010.gada 1.martā.

(10.12.2009. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 13.01.2010.)

6. Ministru kabinets ne vēlāk kā līdz 2010.gada 1.martam izdod šā likuma 11.panta piektajā daļā minētos noteikumus.

(10.12.2009. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 13.01.2010.)

Informatīva atsauce uz Eiropas Savienības direktīvu

(16.02.2006. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 21.03.2006.)

Likumā iekļautas tiesību normas, kas izriet no Eiropas Padomes 1990.gada 13.jūnija direktīvas 90/314/EEC par kompleksiem ceļojumiem, kompleksām brīvdienām un kompleksām tūrēm.

Likums stājas spēkā 1999.gada 1.janvārī, bet tā 16.pants — 2000.gada 1.janvārī.

Likums Saeimā pieņemts 1998.gada 17.septembrī.

Valsts prezidents G.Ulmanis

Rīgā 1998.gada 7.oktobrī